

Una biografia de referència

PERE BOSCH

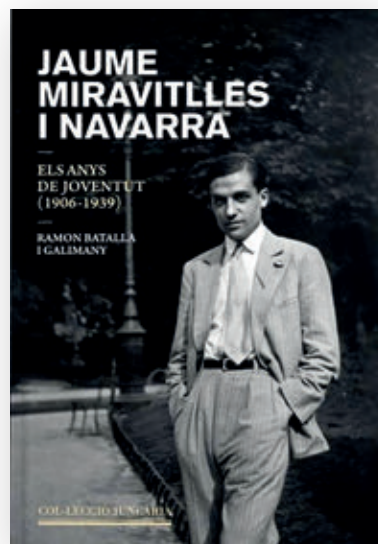
Jaume Miravittles (1906-1988) és una figura rellevant de la política catalana, que va viure en primera persona episodis com ara els fets de Prats de Molló o la revolta del 6 d'octubre de 1934. I que va assolir un protagonisme especial durant la Guerra Civil, primerament com a secretari del Comitè Central de Milícies Antifeixistes i, més endavant, com a cap del potent commissariat de propaganda. Però, al mateix temps, es tracta d'un personatge complex, que va experimentar alguns canvis polítics abruptes; i al mateix temps, una figura força desconeguda, un fet que, molt probablement, cal atribuir a l'escassa tradició dels estudis biogràfics al nostre país i al fet de no haver estat mai un home de partit.

L'historiador Ramon Batalla és, a hores d'ara, el millor coneixedor del polític figuerenc. Va donar-ne una primera mostra el 2003, quan va dedicar-li la Beca de Recerca Ciutat de Figueres, i va acabar de confirmar-ho el 2010, amb la tesi doctoral. L'Ajuntament de Figueres i la Diputació de Girona, en el marc de la col·lecció Juncària, han tingut l'encert de donar el format de llibre a aquest ingent treball. La publicació representa un primer tast, centrat en «els anys de joventut» de Miravittles, des del 1906 fins el 1939. S'hi ressegueix la infància i l'adolescència a Figueres, la militància

catalanista, l'exili a París, el pas del Bloc Obrer i Camperol a ERC i, finalment, els intensos anys de la Guerra Civil. Es tracta, doncs, d'una etapa clau per al nostre país, i també per a Jaume Miravittles, que va viure-la amb intensitat i passió.

Un dels principals mèrits de l'autor rau en la capacitat per dialogar amb paciència i intel·ligència entre el munt d'escrits que va generar el biografiat; i, al mateix temps, en l'habilitat i el rigor a l'hora d'afrontar i eludir les anècdotes i els rumors que han contribuït a entelar i distorsionar la seva imatge. El resultat final és un retrat multidimensional del biografiat, en el qual es tracta no només el seu pensament i trajectòria polítiques sinó també el vessant més íntim i personal, en bona part extret de les seves anotacions autobiogràfiques. L'autor assumeix, a més a més, un esforç constant per reproduir l'ambient en què es va moure en Met Miravittles, amb alguns capítols que posen de manifest una notable maduresa com a historia-

Un dels principals mèrits de l'autor rau en la capacitat per dialogar amb intel·ligència entre el munt d'escrits que va generar el biografiat

BATALLA I GALIMANY, Ramon

Jaume Miravittles i Navarra. Els anys de joventut (1906-1939)

Ajuntament de Figueres i Diputació de Girona. Col·lecció Juncària Figueres, 2016. 435 p.

dor. Resulten especialment reeixides, en aquest sentit, les pàgines dedicades al període de la guerra civil; una etapa que ja havia estat abordada en un llibre col·lectiu editat fa deu anys i en el qual va participar Ramon Batalla mateix. Si a tot això hi afegim una redacció fluida —una qualitat no gens habitual entre els historiadors—, el resultat final és un llibre que no només cal qualificar de biografia rigorosa, sinó també d'excel·lent lliçó d'història. Certament, tal com apunta l'historiador Pere Gabriel en el pròleg, l'obra de Ramon Batalla està «cridada a convertir-se en un llibre clàssic i de referència».

La història d'una nissaga familiar

CASTAÑO, Montse

La dolça Caterina. L'última de les Malastruga

Edicions Cal·lígraf
Desembre 2015. 424 p.

ASSUM GUARDIOLA

Podria ser una bona novel·la si no fos per la trama sovint previsible, pels personatges sobreactuats, per algunes escenes gratuïtes, per la intrusió del narrador a opinar i a explicar sentiments que ja han

quedat mostrats i, sobretot, per aquesta voluntat de l'autora de voler ser literària que la fa caure en tòpics genèrics i en un barroquisme estilístic excessiu.

Malgrat tot això, la novel·la no deixa de ser interessant: narra les peripècies